

Výstup WEEC 2022

Zpracovala: Kristýna Hrubanová

Organizace: NaZemi

a) *Osobní reflexe účasti na akci*

- *Jaké tři věci ve vás nejvíce rezonovaly z toho, co jste slyšeli a dozvěděli se na kongresu?*

Rezonovalo a těšilo mě ukotvování environmentálních témat v širším kontextu, sociálním a politickém. Jelikož se naše organizace a potažmo já ve své praxi dlouhodobě věnujeme globálním tématům a jejich začleňování do vzdělávání, bylo velmi podpůrné slyšet a vnímat, že se diskurz i v rámci environmentální výchovy a vzdělávání výrazně posunuje tímto směrem a zohledňuje nutnost propojovat aktuální palčivá environmentální témata s tématy jako je budování demokracie a soužití založené na opravdové participaci a respektu k lidem, přírodě a dalším bytostem, imaginace udržitelnějších ekonomických systémů, vytváření nových “prostorů” pro vzdělávání.

- *Co si z kongresu odnášíte jako to, co budete chtít přenést do své další praxe? K čemu vás setkání inspirovalo?*

Odnáším si především otázky týkající se participace mladých na řešení současných krizí, které se významně zhmotnily díky dvou částem kongresu – respektive paralelnímu konání *Youth Environmental Education Congres* a propojení v rámci středního programu. Na toto téma se zaměřuji v rámci odborného příspěvku z kongresu, ve kterém se pokouším nabídnout moje přemýšlení nad tématem, který by snad mohl být užitečný pro další pořádání podobných akcí či práci s mladými lidmi jako takovou.

- *Co a jak z učení a zážitků z kongresu představíte kolegům z vaší organizace?*

Zážitky a učení z kongresu budu sdílet v rámci pravidelných setkávání našich pracovních/tematických týmů věnujících se oblasti vzdělávání, doplním novou inspirativní literaturu a odkazy na zdroje (knihy, weby atd.) do našich sdílených dokumentů a také budu sdílet propojení s konkrétními lidmi a organizacemi. Konkrétně budu sdílet zkušenosti a materiály prezentované Dr. Louise Sund používající nástroj HEADSUP, který naše organizace také využívá, nicméně je velmi cenné vidět využití a zkušenosti s jinými studujícími a vyučujícími a zejména jeho adaptaci pro využití i s menšími dětmi.

b) Odborný příspěvek z kongresu

Participace mladých – co a proč si (ne)dokážeme představit?

Tento příspěvek bude sdílením mého osobního zážitku a přemýšlení nad tím, jak by mohla a měla vypadat participace mladých lidí na hledání odpovědí na palčivé otázky dneška. Toto přemýšlení bylo podpořeno zejména mým zážitkem z (ne)propojení kongresu pro mladé a kongresu pro odbornou veřejnost z řad akademiků a akademiček a praktiků – vzdělavatelů a vzdělavatelek.

Jako paralelní akce WEEC 2022 probíhal v Praze také tzv. Youth Environmental Education Congress (YEEC). Podle informací o kongresu je to akce zaměřená na podporu a rozvoj mladých lidí, kteří jsou aktivní ve vzdělávání, veřejném dění a environmentálních a klimatických tématech. V rámci třetího dne WEEC pak došlo k plánovanému “propojení” obou akcí, kdy tito mladí lidé přinesli předněst zprávu účastníkům a účastnicím WEEC a v rámci cca devadesátiminutového programu prezentovali výstupy, které si pro nás jako “dospělé experty” připravili. Pro mne osobně to byla část programu na kterou jsem se velmi těšila a byla jsem zvědavá na její pojetí a sdělení, i když jsem si už od začátku kongresu kladla otázku proč tyto dvě události probíhají odděleně a k jakému propojení světa a přemýšlení mladých lidí a delegátů a delegátek WEEC skutečně dojde. V tomto zamyšlení nemám ambici (a ani mi to nepřísluší) hodnotit formu či obsah sdělení účastnictva mládežnického kongresu, na jehož přípravu měli i podle vlastních slov málo času a omezené prostředky. Hodnotit chci spíše prostor, který byl mladým dán a z toho vycházející jednosměrnost komunikace jejich sdělení. Já sama jsem v průběhu většiny prezentace pociťovala smutek a bezmoc z toho, že nemáme společný prostor pro opravdový dialog, sdílení a spolutvoření možných scénářů, vizí a strategií pro dosahování udržitelné budoucnosti, která naplní potřeby všech – lidí, nelidských bytostí i planety jako celku. To bylo silně umocněno tím co zaznívalo z úst mladých prezentujících, jejichž slova jsem četla jako volání po opravdovém naslouchání a vyslyšení: *“Do you listen? But Do you really? Do you really hear us?”* Myslím, že jsem se opravdu snažila naslouchat poctivě, s otevřeným srdcem i hlavou. Nicméně to zda opravdu slyším a rozumím tomu co mi chce druhá strana říci mohu ověřit jen v následném dialogu, ve kterém je prostor pro výměnu - funguje obousměrně, je pro něj dostatek času, je možnost si odžít něco společně, je možné klást otázky, reagovat, ale i společně mlčet. Prožít pocity smutku, skepse, ale i radosti ze spolupráce a snad i souznění, hledat prostor pro naději a kritický optimismus.

Jsem si vědoma jaké usilí je za organizací podobně velkých akcí a naprosto chápu, že organizační týmy obou akcí čelily mnoha úskalím a obtížím. Podle mých informací se také jednalo teprve o druhý WEEC, kdy k podobnému propojení došlo a že oproti minulému ročníku bylo letos mladým lidem dáno prostoru podstatně více. To je dobrá zpráva a dává mi naději, že pro příští akce podobného typu můžeme pracovat na rozšiřování naší představitivosti o tom, jak mohou podobné vzdělávací akce, a zejména ty týkající se vzdělávání, vypadat. Klást si otázky, jaký prostor na nich budou mít mladí lidé a jakou míru

participace si chceme a dokážeme představit, jaké formáty práce budou vhodné abychom se mohli opravdu slyšet, hledat řešení současných krizí a tvořit vize budoucnosti společně.